
OBERTURA

Pere Girbau i Bover
Alcalde de Vic

Voldria, des de la meua visió com Alcalde de Vic, reflexionar; reflexionar en veu alta, sobre què necessita Vic; sobre quin ha de ser o quin crec que ha de ser el futur de Vic: quina ha de ser la interrelació entre el fet de la ciutat de Vic, les comunicacions i la seva contribució territorial al reequilibri de Catalunya.

Hem definit Vic, moltes vegades, com a ciutat de serveis; però no és solament això, perquè Vic i, sobretot Osona, és una comarca equilibrada amb un component industrial important; un component industrial molt diversificat i equilibrat, que ha resistit èpoques difícils de crisi sense massa problemes greus; està equilibrat, al mateix temps, per un component ramader molt important (la Comarca d'Osona és la más important en cens vaquí; també és molt important pel que fa referència a la ramaderia del porc); d'aquesta característica se'n deriva també, no solament un treball molt important per la millora de les races i de l'alimentació animal, sinó el fet que s'hagin establert unes indústries agro-alimentàries de transformació, bàsicament de la carn, les quals poden tenir una gran incidència de cara a l'alimentació dels grans centres de consum (com poden ser Barcelona i, també, de cara a la venda de carn el Mercat Comú).

A part dels aspectes considerats, Vic té una creixent activitat universitària; disposa d'una infraestructura universitària amb cinc escoles en funcionament i amb una decidida voluntat de tenir-ne més. Al mateix temps, és un centre de permanents activitats culturals; és un centre de mercats de reconegut prestigi. En definitiva, és un nucli viu que necessita intercomunicar-se amb facilitat i eficàcia i per això és tan bàsic la disponibilitat de grans línies, com poden ser l'Eix Transversal; com és la línia del ferrocarril i, en general, tota la xarxa de comunicacions.

Quina és la dependència econòmica?; en quins centres bàsics nosaltres tenim la interdependència econòmica, cultural, comercial o universitària? Vic depèn en gran mesura de Barcelona i ha d'estar ben comunicada amb Barcelona; això és una necessitat fonamental i necessitem la comunica

ció amb Barcelona, no solament per carretera (s'està veient que la N-152 que nosaltres estem reclamant amb insistència per tal que s'acabi, se'ns està col·lapsant a l'arribar a Sant Andreu); això és un problema greu i ens fa pensar en la necessitat de potenciar cada vegada més el tren, com a sistema més racional i més ràpid per la nostra comunicació amb Barcelona.

Si passem del tema de comunicació de persones al tema de transport de mercaderies, diríem que Vic necessita una comunicació molt important amb Barcelona i precisa d'un Centre de "Containers" per poder traslladar els contenidors directament des de Vic al port de Barcelona o a altres llocs. Això em fa considerar també la necessitat d'una doble via del ferrocarril; de la potenciació de la nostra línia ferroviària, perquè puguem comunicar tant el transport de bestiar com el transport dels productes alimentaris del bestiar —pinsos, soja, etc., mercaderies provinents del port—; aquesta necessitat és evident per Vic i això forma part de les nostres millores en les comunicacions.

Voldria també referir-me a un fet nou; un fet de capital importància, com és la desaparició de fronteres a partir del 1993. El fet que el mercat europeu deixi de ser mercat d'exportació per ser un mercat purament intern, fa que les relacions comercials i econòmiques perdin relativament valor de cara a Espanya, per ser més vives, per ser molt més importants sobretot amb França i amb Europa en general.

El fet també del què s'està produint en aquests moments als països socialistes, fa que aquests s'obrin d'una manera molt més interessant a les nostres economies; perquè pensem cada vegada més en el Nord i cada vegada menys en l'Oest. Això és un fet important, si tenim en compte la realitat actual (en aquests moments Catalunya exporta més en valor econòmic a França que a tota Amèrica, des del Canadà fins a l'Argentina) i això és un fet real en aquests moments; la importància del mercat francès, per la situació que té la Comarca d'Osona, és tan notable que nosaltres no podem deixar d'estar comunicats d'una manera eficaç i ràpida amb França i com a conseqüència, i a través de França, amb el Mercat Comú i amb els països de l'Est.

Voldria fer també una referència als trens de gran velocitat, del TGV, perquè crec que ha de ser l'eix bàsic al costat de les autopistes; ha de ser l'eix fonamental de comunicacions on Vic ha de prendre el TGV; el TGV és un tren que teòricament té parades cada 200 quilòmetres, la qual cosa fa pensar que habitualment els trens pararan a Barcelona i pararan a Per-

pinyà. No sé si hi haurà un tren que pari a Girona; és possible que sí, però de manera habitual el més lògic és que les dues estacions on s'hagi de prendre el TGV siguin Barcelona i Perpinyà. Per a nosaltres, continuo dient, és molt important la comunicació amb Barcelona; i és molt important la comunicació amb Perpinyà per dues raons: Perpinyà tindrà l'estació de parada del TGV; per altra banda té l'aeroport que no està gens congestionat, la qual cosa permet molta aplicació (en aquests moments ja hi ha 5 o 6 vols diaris a París) i potser, si realment funciona una comunicació amb Perpinyà, per a nosaltres pot ser tan important l'aeroport de Perpinyà com l'aeroport de Girona; l'aeroport de Girona pot ser d'ús massiu i puntual durant el període estival de cara al turisme de la Costa Brava.

Però crec que no podem oblidar l'aeroport de Perpinyà; perquè Perpinyà s'està transformant en un gran centre de distribució de mercaderies per França i en aquest aspecte la connexió ràpida amb Perpinyà, és molt important. És important també, com és lògic, la connexió amb Tolouse, perquè forma part de l'eix bàsic Barcelona-París; és l'eix més directe si bé crec que per la nostra comarca potser més important que Toulouse, pot ser l'eix de Perpinyà que ens comunica amb Montpeller i Lió i en conseqüència amb Suïssa i Alemanya. Aquestes són, diguem-ne, les meves reflexions; voldria només acabar dient que d'aquí a deu anys podem trobar-nos davant dos panorames certament contrastats: un, en el que el creixement econòmic hagi estat sostingut, s'hagi mantingut semblant al moment present; però hi pot haver-hi un altre panorama, que molts preveuen i que potser no està prou contemplat, que és el d'una propera crisi energètica. Aquest fet pot produir-se lògicament i llavors hem de pensar que tant el trasllat de persones com el transport de mercaderies, s'ha de fer per mitjans estalviadors d'energia.

Atesa doncs aquesta possible circumstància, retorno a la idea de la qual n'he estat sempre partidari, com és la utilització del tren. En aquest moment en què es pensa en carreteres, invito també a què es pensi en el ferrocarril. Per la nostra ciutat són molt importants aquestes interrelacions; perquè Vic sigui un lloc de creixement ordenat dintre una Catalunya en expansió; dintre una Catalunya equilibrada.

Moltes gràcies a tots vostès.